

Informatie voor de Adviesraad Sociaal Domein

Programma's Samenlevingsagenda

We werken met 7 programma's:

- A. Bestaanszekerheid
- B. Onderwijs en Educatie
- C. Gezond Leven
- D. Sociale Cohesie en Vrije Tijd
- E. Maatschappelijke Voorzieningen en Onderwijshuisvesting
- F. Jeugdhulp – Tegen de Stroom in
- G. Sociale Veiligheid

Hieronder benoemen we per Programma de opgaven:

Opgaven

We delen hierbij de concept-opgaven per programma

A. Bestaanszekerheid

- 1. We ondersteunen Capellenaren om zoveel mogelijk financieel redzaam te zijn.**
 - We begeleiden mensen naar het verkrijgen én behoud van betaald werk
 - We helpen mensen financieel fit te zijn en te blijven, door inzet op kennis, houding en gedrag;
 - Vergroten van het bewustzijn van het belang van financiële gezondheid en het gesprek over geldzaken/geldzorgen normaal maken, zowel voor Capellenaren als medewerkers in de uitvoering;
 - Bevorderen van financiële vaardigheden om te kunnen rondkomen en schulden te voorkomen;
 - Bevorderen van kennis over het formele en informele aanbod aan informatie, advies en ondersteuning dat kan helpen om financieel redzaam te zijn;
 - Bevorderen van de actiegerichtheid van Capellenaren om te zorgen voor voldoende inkomen (liefst uit werk) en kunnen rondkomen.

- 2. Als Capellenaren niet in staat zijn (voldoende) inkomen te verdienen of de financiën op orde te krijgen/te houden, dan helpen we bij het verkrijgen van een stabiele basis.**
 - We bieden ondersteuning gericht op aanvullend inkomen (d.m.v. werk, bijstand, inkomensregelingen), of op besparingen (bijvoorbeeld op gebied van energiearmoede);

- We bieden brede schulddienstverlening, om schulden klein te houden en (lieftst) blijvend te verhelpen.
- 3. Waar participatie door middel van betaald werk (nog) niet lukt, richten we ons op maatschappelijke participatie (gericht op ontwikkeling naar betaald werk).**
- We investeren in Capellenaren om hen op weg te helpen naar maatschappelijke participatie (persoonlijke ontwikkeling), waar mogelijk gericht op betaald werk;
 - We betrekken de Capelse sociale infrastructuur bij de maatschappelijke participatie van Capellenaren van wie arbeidsparticipatie (nog) niet lukt;
 - We zorgen voor een kwalitatief goed inburgeringsprogramma.
- 4. We werken vanuit een samenhangend beleid en samenhangende uitvoering.**
- We geven gezamenlijk met onze partners (domeinoverstijgend) invulling aan de opgaven.
 - We zorgen voor meer regie op een gezamenlijke, samenhangende (domeinoverstijgende) uitvoering.

B. Onderwijs en Educatie

1. Versterken van de samenwerking met partners

De toenemende complexiteit van vraagstukken rondom o.a. veiligheid, thuiszitters, onderwijsachterstanden en zorg maakt het nodig de samenwerking tussen gemeente, schoolbesturen, samenwerkingsverbanden, kinderopvang, jeugdhulp en andere maatschappelijke partners te versterken en te optimaliseren. Dit vraagt om een duidelijke visie, rolverdeling, onderling vertrouwen en een gedeeld beeld van de maatschappelijke opgaven. De gemeente heeft hierin een faciliterende, ondersteunende en verbindende rol, gericht op het bij elkaar brengen van partijen en het creëren van randvoorwaarden waarbinnen partners hun verantwoordelijkheid gezamenlijk kunnen nemen. Deze opgave draagt direct bij aan de uitgangspunten *we omarmen complexiteit en we forceren doorbraken*.

2. Zorgen voor een veilig en inclusief onderwijsklimaat

Een tweede opgave is het waarborgen van een veilig, inclusieve leeromgeving voor Capellenaren. Leren kan alleen plaatsvinden wanneer leerlingen zich fysiek, sociaal en mentaal veilig voelen. Scholen worden geconfronteerd met een breed palet

aan veiligheids- en welzijnsvraagstukken, variërend van sociale onveiligheid, grensoverschrijdend gedrag en criminaliteit tot mentale gezondheid, mediawijsheid en huiselijk geweld. Inclusie betekent in dit verband dat er oog is voor verschillen in o.a. achtergrond, cultuur, genderidentiteit en lichamelijke of mentale beperkingen. Daarnaast moet er oog zijn voor de grote diversiteit in niveau van basisvaardigheden de verschillende ondersteuningsbehoeften die daarbij komen kijken, in het primair en basisonderwijs en volwasseneducatie. Deze opgave sluit aan bij *we laten gemeenschappen floreren* en *we maken Capellenaren veerkrachtiger*.

3. Vergroten van kansengelijkheid

Het verkleinen van onderwijsachterstanden en het versterken van basisvaardigheden vormt een derde belangrijke opgave. Juist in de vroege levensfase kunnen grote verschillen ontstaan die het verdere onderwijstraject sterk beïnvloeden. Vroegsignalering en effectieve inzet van voorschoolse educatie zijn daarom cruciaal om te voorkomen dat achterstanden verergeren. Daarnaast blijft aandacht nodig voor basisvaardigheden bij jongeren en volwassenen, bijvoorbeeld van nieuwkomers, zodat ook zij duurzaam kunnen participeren in de samenleving. Deze opgave draagt vooral bij aan de uitgangspunten *we grijpen op tijd in* en *we laten gemeenschappen floreren*.

4. Onderwijshuisvesting beter verbinden met brede onderwijsambities

Een vierde opgave betreft de integratie van onderwijshuisvesting met bredere maatschappelijke ambities. Scholen ontwikkelen zich steeds meer tot laagdrempelige plekken voor ontmoeting, ondersteuning en preventie in de wijk. Dit vraagt om bewuste keuzes in huisvesting, ruimtelijke inrichting en samenwerking met partners, zodat schoolgebouwen deze functie daadwerkelijk kunnen vervullen. Deze opgave ondersteunt *we laten gemeenschappen floreren* en *we forceren doorbraken*.

C. Gezond Leven

1. Versterken van mentale en fysieke veerkracht

We vergroten de weerbaarheid van inwoners, zodat zij beter in staat zijn om met uitdagingen in het leven om te gaan. Dit vraagt om een sterke basis vanaf de kindertijd, aandacht voor mentale gezondheid en het stimuleren van gezond gedrag zoals bewegen, voeding en slaap. Daarbij zetten we in op het vergroten van zelfregie, gezondheidsvaardigheden en het normaliseren van mentale schommelingen: niet elke hulpvraag vraagt om formele zorg. Door inwoners beter toe te rusten, verminderen we de afhankelijkheid van ondersteuning en versterken we het dagelijks functioneren.

2. Gezonde leefomgeving als eerste lijn van preventie

We creëren leefomgevingen die uitnodigen tot gezond gedrag, ontmoeting en

participatie. De fysieke inrichting van wijken draagt actief bij aan gezondheid, met aandacht voor groen, bewegen, veiligheid en toegankelijkheid. Tegelijkertijd versterken we sociale netwerken en gemeenschappen. Buurten worden plekken waar inwoners elkaar ontmoeten, ondersteunen en naar elkaar omzien. Daarmee functioneren gemeenschappen als belangrijke eerste lijn van preventie. Wonen, welzijn en zorg worden hierbij nadrukkelijk verbonden. We werken aan zorgzame en inclusieve wijken waarin inwoners kansrijk kunnen opgroeien en zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen.

3. Gelijke kansen op gezondheid

Gezondheid mag niet afhangen van waar je woont of opgroeit. We zetten daarom gericht in op het verkleinen van verschillen tussen wijken en groepen. Dit vraagt om ongelijk investeren: extra aandacht en inzet in buurten waar gezondheidsproblemen samenkomen met andere uitdagingen zoals armoede of beperkte kansen. We werken wijkgericht en datagedreven, zodat we gericht kunnen sturen op impact. Een kansrijke start en een gezond leven moeten voor iedere inwoner bereikbaar zijn.

De genoemde opgaven hangen nauw met elkaar samen en versterken elkaar: een gezonde leefomgeving draagt bij aan veerkracht, en beide zijn randvoorwaardelijk voor gelijke kansen op gezondheid.

Randvoorwaarde: toegankelijke ondersteuning

Een goed werkend preventief systeem vraagt om ondersteuning die dichtbij, begrijpelijk en toegankelijk is. We organiseren ondersteuning zoveel mogelijk in de wijk, met herkenbare toegang en zo min mogelijk drempels. We versterken: laagdrempelige inloopvoorzieningen, samenwerking tussen formele en informele netwerken en verbinding tussen zorg, welzijn en wonen. Individuele en collectieve laagdrempelige ondersteuning willen we zo complementair mogelijk maken aan elkaar. We zorgen dat signalen vroeg worden opgepakt en dat inwoners snel passende ondersteuning krijgen. Tegelijkertijd bouwen we aan een systeem waarin informele netwerken en samenredzaamheid een grotere rol spelen.

D. Sociale Cohesie en Vrije Tijd

1. Versterken van gemeenschapskracht en informele steun

De ambitie is dat Capelle een stad is waar inwoners naar elkaar omzien en zich verbonden voelen met hun buurt. Gemeenschapskracht en informele steun zijn hiervoor randvoorwaardelijk. Wanneer inwoners elkaar kennen, vertrouwen en weten te vinden, ontstaat er ruimte voor onderlinge hulp, vroegsignalering en gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de leefomgeving.

De potentie hiervoor is nadrukkelijk aanwezig. Uit de Bewonersenquête 2025 blijkt dat een aanzienlijk deel van de inwoners bereid is een bijdrage te leveren aan de buurt, maar dat dit potentieel nog onvoldoende wordt benut en gefaciliteerd.

Daarom zetten we in op het versterken van sociale netwerken en het ondersteunen van informele verbanden in buurten, verenigingen en gemeenschappen. Daarbij erkennen we dat sociale cohesie niet volledig vanuit beleid te organiseren is. Als gemeente past ons daarbij bescheidenheid: sociale cohesie is niet volledig vanuit beleid te organiseren. Gemeenschappen ontstaan vaak vanuit betrokken bewoners, gedeelde ervaringen, cultuur, sport, geloof, creativiteit, informele hulp of een concrete vraag in de buurt. De rol van de gemeente is om ruimte te bieden, drempels weg te nemen en initiatieven te ondersteunen waar dat nodig is. Zo kunnen gemeenschappen groeien vanuit de kracht van inwoners zelf, met gerichte ondersteuning waar dat meerwaarde heeft.

Om dit te bereiken zien we drie samenhangende lijnen die richting geven aan de uitvoeringsagenda:

- Activeren en benutten van bewonerspotentieel
We stimuleren inwoners om bij te dragen aan hun leefomgeving door drempels te verlagen en ruimte te bieden voor initiatief. Dit vraagt om praktische ondersteuning, toegankelijke regelingen en het zichtbaar maken van mogelijkheden om bij te dragen.
- Versterken van sociale netwerken en gemeenschapsoverbouw
We investeren in het verbinden van inwoners en het versterken van bestaande netwerken. Opbouwwerk speelt hierin een belangrijke rol door bewoners te ondersteunen, initiatieven te helpen ontwikkelen en verbindingen te leggen tussen inwoners en organisaties.
- Gebiedsgerichte en gedifferentieerde inzet
We sluiten aan bij de kracht en dynamiek van wijken. In wijken met sterke netwerken volstaat lichte ondersteuning, terwijl in kwetsbare wijken meer inzet nodig is op gemeenschapsoverbouw en professionele ondersteuning. We baseren onze inzet op data, gebiedskennis en signalen van bewoners en partners.

2. Versterken van derde plekken en vitale vrijetijdsvoorzieningen

Uit diverse landelijke onderzoeken blijkt dat 'derde plekken' belangrijk zijn voor het ontstaan van ontmoeting en verbinding tussen inwoners. Derde plekken zijn informele ontmoetingsplekken buiten de eerste plek (thuis) en de tweede plek (werk of school), waar mensen vrijwillig samenkomen en sociale relaties opbouwen. Dit gaat zowel om de fysieke locaties als om de gemeenschappen en verenigingen die Capelle heeft. Deze vormen de fysieke en sociale infrastructuur waar ontmoeting, participatie en gemeenschapsvorming plaatsvinden. Deze basisinfrastructuur is van groot belang,

zodat we zorgen dat inwoners elkaar herhaaldelijk en laagdrempelig tegenkomen. Juist deze herhaalde positieve ontmoetingen leiden tot versterking van onderlinge relaties en daarmee sociale cohesie.

Het gaat onder andere om sportaccommodaties, cultuurinstellingen, kerken, parken, speelplekken, jeugd- en jongerenvoorzieningen, de bibliotheek, Huizen van de Wijk en andere laagdrempelige plekken in de buurt.

We willen dat deze plekken toegankelijk, uitnodigend en herkenbaar zijn voor verschillende groepen inwoners. Ze bieden ruimte aan vertrouwde ontmoeting binnen groepen, maar ook aan ontmoeting tussen groepen die elkaar anders minder snel tegenkomen. Daarmee dragen derde plekken bij aan sociale samenhang, wederzijds begrip en het gevoel ergens bij te horen.

Tegelijkertijd staan deze derde plekken, waaronder specifiek verenigingen, onder druk door stijgende kosten, vrijwilligerstekorten, strengere regelgeving en moeilijk vervulbare bestuursfuncties. Hierdoor komt hun maatschappelijke functie onder spanning te staan.

Daarom zetten we in op het versterken van de toegankelijkheid, vitaliteit en toekomstbestendigheid van derde plekken en vrijetijdsvoorzieningen. Dit doen we langs twee lijnen die richting geven voor de uitvoeringsagenda:

- Versterken van toegankelijkheid en gebruik
We zorgen dat derde plekken laagdrempelig, herkenbaar en toegankelijk zijn voor verschillende groepen inwoners. Derde plekken bieden ruimte voor ontmoeting tussen groepen en voor ontmoeting binnen de eigen groep. Zo ontstaat een goede balans tussen vertrouwdheid, onderlinge steun en verbinding met anderen. Dit vraagt om aandacht voor bereikbaarheid, betaalbaarheid, inclusiviteit, sociale veiligheid en een passende programmering.
- Ondersteunen van vitale organisaties en verenigingen
We investeren in de veerkracht van verenigingen en andere aanbieders door gerichte ondersteuning op het gebied van organisatiekracht, vrijwilligers, bestuur en regelgeving. Hiermee borgen we hun maatschappelijke rol.

3. Versterken van de maatschappelijke waarde van sport en cultuur

De ambitie is dat Capelle een stad is die verbindt en waar inwoners zich mee identificeren en trots op zijn. Sport en cultuur dragen hier zichtbaar aan bij door ontmoeting en verbinding te organiseren, talent te ontwikkelen en bij te dragen aan een herkenbare, gedeelde identiteit van de stad. Zij maken zichtbaar wat Capelle uniek maakt en versterken het gevoel van eigenaarschap en trots onder inwoners. Tegelijk dragen sport en cultuur preventief bij aan gezondheid, participatie en veerkracht.

De maatschappelijke waarde van sport en cultuur wordt momenteel nog onvoldoende benut binnen het sociaal domein. Zowel sportverenigingen als culturele voorzieningen vervullen een belangrijke rol in het versterken van gezondheid, sociale cohesie, participatie en het voorkomen van zwaardere vormen van zorg en ondersteuning. Daarnaast dragen zij bij aan de beleving en aantrekkelijkheid van de stad, en daarmee aan het versterken van stedelijke identiteit en trots. Deze potentie wordt nog onvoldoende structureel verbonden met preventieve opgaven, onderwijs, welzijn en zorg.

Daarom positioneren we sport en cultuur nadrukkelijk als onderdeel van de sociale basisinfrastructuur. Hiermee versterken we het fundament voor een inclusieve samenleving waarin inwoners meedoen, zich ontwikkelen, zich verbonden voelen met hun stad en naar elkaar omzien.

Om dit te bereiken zien we drie samenhangende lijnen die richting geven aan de uitvoeringsagenda:

- **Vergroten van toegankelijkheid en deelname**
We zorgen dat alle inwoners, ongeacht leeftijd, achtergrond of inkomen, kunnen deelnemen aan sport en cultuur. We nemen financiële en praktische drempels weg en zorgen voor een laagdrempelig, herkenbaar en wijkgericht aanbod dat aansluit bij de diversiteit van Capelle en bijdraagt aan het gevoel erbij te horen.
- **Versterken van de maatschappelijke rol van aanbieders**
We ondersteunen sportverenigingen en culturele organisaties in hun rol als maatschappelijke partners en dragers van stedelijke identiteit. Dit vraagt om samenwerking met onderwijs, welzijn en zorg, en om het versterken van hun signalerende, verbindende en preventieve functie en aanbod.
- **Verbinden van sport en cultuur aan maatschappelijke opgaven**
We benutten sport en cultuur expliciet als instrument voor preventie, talentontwikkeling, inclusie en het versterken van mentale en fysieke gezondheid. Daarnaast zetten we sport en cultuur in om verhalen, talent en initiatieven zichtbaar te maken die bijdragen aan trots en herkenning in de stad. Daarvoor zetten we onder andere in op een leven lang bewegen en het vergroten van actieve cultuurparticipatie.

E. Maatschappelijke voorzieningen en onderwijshuisvesting

1. Een verschuiving van centraal georganiseerd, naar meer wijkgericht

Dit kan gaan leiden tot extra gebruik van maatschappelijke voorzieningen in de wijken. Binnen de bestaande voorzieningen vraagt dit om een optimalisatie van het gebruik. Hierdoor kunnen de bestaande voorzieningen (onderwijs, welzijn, zorg, sport, cultuur) bijdrage aan wijkdoelen zoals sociale cohesie, preventie en inclusief. Oude voorzieningen zullen in de komende jaren, in het kader van gebiedsontwikkelingen, vervangen worden door nieuwbouw. Hiermee verdwijnen relatief goedkope locaties omdat nieuwe huisvesting gepaard gaat met hogere investeringskosten en een daarbij horende kostprijsdekkende huur. Een manier om de kosten te drukken en de maatschappelijke voorzieningen optimaal te benutten is multifunctioneel gebruik van de ruimtes. Hierop zal in de toekomst meer op worden ingezet, waarbij dit geen doel is maar een middel. Los van de opgaven voor multifunctioneel gebruik, betekenen hogere investeringskosten ook dat er extra budget nodig zal zijn om deze toename te dekken.

2. Uitvoering geven aan de projecten uit het geactualiseerde Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs

De complexiteit en hoeveelheid van zorgvragen neemt toe. Deze ontwikkelingen vragen om een bredere benadering van het schoolgebouw. De school is niet alleen een plek voor onderwijs, maar wordt ook een vertrouwde en laagdrempelige ontmoetingsplek voor kinderen, ouders en professionals. De gemeente kan de ontwikkeling hiervan stimuleren door bij nieuwbouwprojecten extra vierkante meters voor kinderopvang en maatschappelijke functies mee te nemen. Daarbij is een bestuurlijke keuze nodig over de mate waarin de gemeente hierin regie neemt.

3. Maatschappelijke gewenste ontwikkelingen vanuit de afdeling Samenleving inbrengen in gebiedsontwikkelingsprojecten

Daarbij kan gedacht worden aan woningen voor speciale doelgroepen (wonen op maat) en het adviseren vanuit Gezonde levensstijl in de inrichting van de Openbare Ruimte. Dit vraagt een ander aanpak in de gebiedsontwikkelingen; Vroeger dan nu moet Samenleving in de planvormingsfase bij gebiedsontwikkelingen aanhaken om vanaf het begin mee te praten over de invulling van het gebied en de noodzakelijke voorzieningen.

F. Jeugdhulp – Tegen de Stroom in

1. Van jeugdhulp naar gezinshulp (Kwaliteit): meer aandacht voor integraliteit

Het individualiseren van jeugdigen bij een hulpvraag biedt geen duurzame oplossingen. “Jeugdzorg” is daarom ook geen dekkende term, omdat het de veronderstelling bevat dat alleen de jeugdige het probleem heeft en dus ook de zorg moet ontvangen. Het tegendeel is doorgaans waar. Vaak spelen er problemen op andere terreinen, zoals bestaanszekerheid, onderwijs, huiselijk geweld, of uitdagingen in de opvoeding. Jongeren worden dan met een ggz-traject tijdelijk onttrokken aan de context die het probleem geschapen heeft, om daar vervolgens weer naar terug te keren, waardoor de jeugdhulp niet de gewenste impact heeft. Deze trend moeten we kantelen. Casusregisseurs van het CJG hebben de taak breder te kijken dan alleen naar de jeugdige zelf. Daarnaast is de gemeente aan zet om deze individualistische en medische benadering aan banden te leggen. Dit is zowel zorg-inhoudelijk (kwalitatief) een passende benadering als dat het financiële voordelen heeft (kwantitatief).

2. Nabij & Passend (Toegankelijkheid): hulp is zo licht mogelijk

We hanteren een aantal leidende principes die onder andere voortkomen uit de vastgestelde Regiovisie, maar ook een verbinding hebben met het programma *Tegen de Stroom in*. We streven ernaar dat kinderen altijd een thuis hebben en naar school kunnen. Jeugdigen waar een uithuisplaatsing onvermijdelijk is, blijven zoveel mogelijk in de regio. Verder is het doel altijd om passende – zo licht mogelijke – hulp te bieden die dicht bij het netwerk van de jeugdige en het gezin is.

3. De gemeente als marktmaker (betaalbaarheid): sturing op aanbod

De jeugdhulp is in Nederland flink vermarkt. Er is een stelsel ontstaan van heel veel (onder)aanbieders. Door de decentralisatie van 2015 dragen gemeenten de consequenties van deze marktwerking. Om ons te verhouden tot deze realiteit, moet de gemeente zichzelf meer gaan zien als “marktmaker.” De zorgvraag in de jeugdhulp is wel degelijk wendbaar. Experts op het gebied van jeugdzorg (zie o.a. publicaties van het NJI) benadrukken de waarde van een sterk lokaal preventieaanbod, waarbij maatschappelijke partners als het onderwijs, verenigingsleven, jongerenwerk en het CJG een belangrijke positie hebben. Sterk preventieaanbod kan voorkomen dat jongeren een complexere zorgvraag krijgen, waardoor het aanbod steeds meer overbodig wordt. Zowel financieel als zorg-inhoudelijk is dit wenselijk. Het is daarom van belang dat we het preventieaanbod van de gemeente niet versoberen, maar juist versterken. Verder sturen we de markt door het aantal PGB's (niet-gecontracteerd aanbod) te verminderen.

G. Sociale Veiligheid

1. Effectieve aanpak van sociale onveiligheid

Directe focus op de meest kwetsbare situaties: het bieden van passende en integrale hulp bij huiselijk geweld en kindermishandeling, jeugdbescherming en –reclassering, onbegrepen en verward gedrag en problematiek rondom (economisch) dak- en thuislozen. Tegelijkertijd zien we dat de vraag naar ondersteuning toeneemt en dat er in de regio wachtlijsten ontstaan. Dit laat zien dat de druk op het systeem groot is en benadrukt het belang van een werkwijze waarin signalen eerder worden opgepakt en ondersteuning zo dicht mogelijk bij de Capellenaar wordt georganiseerd. Dit bereiken we door:

- **Implementeren van het toekomstscenario kind- en gezinsbescherming**

Het toekomstscenario is een landelijke ontwikkeling die streeft naar een eenvoudiger, gezinsgericht stelsel waarin gezinnen en huishoudens een vast aanspreekpunt hebben. Capelle is één van de proeftuingemeenten waar deze nieuwe werkwijze in de praktijk wordt beproefd. Hierbij werken het CJG, Welzijn Capelle, jeugdbescherming, Veilig Thuis en andere betrokken organisaties nauwer samen rondom gezinnen en huishoudens. Zij beproeven de nieuwe werkwijze waarbij één vast aanspreekpunt de regio voert, eerder ondersteuning wordt ingezet en de problematiek van het gehele gezinssysteem en het sociale netwerk centraal staat. Het doel van de proeftuin is het verbeteren van de hulp en bescherming voor gezinnen en huishoudens waar sprake is van onveiligheid, vaak in combinatie met andere complexe problematiek.

- **Verder implementeren lokale zorg- en veiligheidskamer**

Momenteel werken zorg- en veiligheidsorganisaties vaak verkokerd, waardoor dubbelwerk ontstaat en gezinnen/huishoudens meerdere keren hun verhaal moeten vertellen. De bedoeling van de lokale kamer is dat partners uit het zorg- en veiligheidsdomein complexe casussen bespreken en de aanpak op elkaar afstemmen. Waar mogelijk wordt gede-escaleerd, waar nodig opgeschaald om de veiligheid te waarborgen. De opgave is nu vorm te geven aan een integrale structuur waarin zorg en veiligheid samenkomen, zodat we bereiken wat we willen: tijdige, effectieve en samenhangende hulp en bescherming voor inwoners in complexe situaties.